

TJUGOFÖRSTA SÖNDAGEN EFTER TRINITATIS

DOMINICA UNVIGINTI

Ev Joh 4: 43-54. Predikan Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Å TA JESUS PÅ ORDET

«Å ta Jesus på ordet» vil si å gjøre akkurat slik han ber oss om uten å diskutere, tvile eller utsette saken. Å ta noen på ordet er å høre hva de sier og straks stole på det uten å ha noe mer håndfast bevis på at det er sant.

I dag møter vi en embetsmann fra Kapernaum som tar Jesus på ordet. Han hadde en sønn som var syk. Jesus var i Galilea i Kana. Litt tidligere hadde Jesus vært i bryllup i samme område. Da gjorde han vann til vin. Her tok de også Jesus på ordet da de gjorde som han sa, enda fornuften protesterte. Det var tomt for vin, og Jesus ba de om å øse opp vann. Jesu mor, Maria, hadde gitt klar beskjed til tjenerne: «*Det han sier til dere, skal dere gjøre.*» Joh. 2,5. På Jesu ord fylte de opp 6 vannkar av stein og bar det inn til kjøkemesteren. Han smakte på vannet, og det var blitt til vin, ja, den beste vinen. Rett nok står det: «*Han åpenbarte sin herlighet, og disiplene hans trodde på ham.*» Joh 2,11. Jesus underviste sine disipler gjennom sine under. De hørte hva Jesus sa og så at tjenerne utførte det de skulle i tro til at dette var sant. De bar vinen inn. Disiplene så troen i funksjon og fikk også se troens frukt, Jesus hører bønn. Johannes skriver i slutten av sitt evangelium «*Også mange andre tegn gjorde Jesus for disiplenes øyne, tegn som det ikke er skrevet om i denne boken. Men disse er skrevet for at dere skal tro at Jesus er Messias, Guds Sønn, og for at dere ved troen skal ha liv i hans navn. Joh 20,30f.* Men troen skapes ikke av underet i seg selv. Det er Jesu ord som er det sentrale. Jesu ord er skaperord, fylt av ånd og kraft. Dette får vi tydelig beskjed om etter oppstandelsen i Jesu møte med Thomas. Thomas ville ikke tro at Jesus var oppstått fra de døde bare ved å høre at andre fortalte om det. Så fikk han se Jesus selv, ta på hans sår og merker, og han utbryter i tro: «*"Min Herre og min Gud!"*»

Joh 20,28. Da svarer Jesus med et ord som er til oss alle: «*"Fordi du har sett meg, tror du. Salige er de som ikke ser, og likevel tror."*» Joh 20,29. Salige er.. For meg er dette et klart korrektiv at jeg ikke skal forkynne med tanke på at dere skal tro på presten eller predikanten. Nei, prestens oppgave er å få blikket og øret til tilhørerne vendt mot Guds ord og tro det som her står. Guds ord er sannhet. Vi må hele tiden holde fast ved at det Gud har sagt i sitt ord, er sant. Det lyver ikke og bedrar ingen. Det skal vi i barnslig tillit søke vår tilflukt til i lykke og motgang, i glede og sorg. Gud ord er ånd og liv. Her bor den hellige Ånd. Guds ord skaper liv og opprettholder livet. Guds ord skaper troen og holder troens liv vedlike. Guds ords hovedsak er Jesus Kristus, verdens frelser, min frelser. Vi er her på gudstjeneste i dag for å høre om han, for å ære han, for å ta i mot han der han kommer til oss i ord og sakrament. Vi er her for å legge bort alt vårt og fylles av han og hans velsignelse. Slik holder vi ut på vår vandring her i verden mot vårt himmelske mål, det evige livet.

Når nå Jesus kommer til Galilea så kommer han fra Samaria der han hadde vært i 2 dager. Her møtte han den samaritanske kvinnen ved brønnen. Du husker sikkert hele historien der Jesus avslører hennes synd. Synden bekjennes og hun får troen på syndenes forlatelse. Etter hvert er det mange fra landsbyen som kommer til tro på Jesus: «*Mange flere kom til tro da de fikk høre hans eget ord, og de sa til kvinnen: "Nå tror vi ikke lenger bare på grunn av det du sa. Vi har selv hørt ham, og vi vet at han virkelig er verdens frelser."*» Joh 4,41-42. Her slås det fast igjen at troen kommer ved å høre ordet slik Paulus sier det i Rom 10,17: «*Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord.*» Ser du nå at det å motta Kristus som sin frelser er «å ta Jesus på Ordet» akkurat slik du hører det. Aksepter når loven dømmer deg og ta imot den frelse han vil gi deg.

Slik er det å leve som en kristen. Om det kristne livet taler dagens Salme 119: «*Salige er de som er bele i sin ferd, de som følger Herrens lov. Salige er de som tar vare på hans løvbud, som søker ham av hele sitt hjerte.*» Sal 119,1-2. Og videre i v9 et råd til ungdommen som da selvsagt gjelder oss alle:

«*Hvordan holder den unge stien sin ren? Ved å ta vare på dine ord.*». «**Å ta vare på**» er å holde av og ta vare en skatt en ikke vil miste, elske det som det kjæreste en har, forsvare det mot alle som vil ødelegge og håne og forakte, ofre alt for at det skal være mitt for tid og evighet. Maria gjemte ordene i sitt hjerte. Samtidig som jeg tar vare på det, deler jeg det med andre og gleder meg over Guds ord i fellesskap med andre. Så er det også om å gjøre for meg å leve slik ordet forteller meg at jeg skal gjøre. Når jeg så kommer til kort gir ordet meg instruks om å bekjenne mine synder og om å ta i mot hans nåde igjen og igjen. Alt i glede og ærefrykt for Guds ord. Slik holdes vår sti ren. Slik er det å vandre på Guds veier. Vi tar med oss avslutningen av Davids bønn i dagens GT tekst: «*Og nå, Herre Gud, du er Gud, og dine ord er sanne. Du har gitt din tjener dette gode løftet. Måtte du fra nå av velsigne din tjeners hus så det alltid må stå urokkelig for ditt ansikt. For du, Herre Gud, har talt, og med din velsignelse vil din tjeners hus være velsignet til evig tid.*» 2 Sam 7,28-29

Videre kommer dagens episteltekst og forteller oss om en annen egenskap ved Guds ord.

Her kommer det en sterk oppfordring: «*Til slutt: Bli sterke i Herren, i hans veldige kraft! Ta på Guds fulle rustning, så dere kan stå dere mot djevelens listige knep.*» Ef 6,10-11. Bli sterke i Herren. Det trengs fordi vi har med en forferdelig fiende som bruker alle maktmidler til å ta troen i fra oss, få oss til å tvile, få oss mismodige, splitte oss opp og sette oss opp i mot hverandre, få oss vekk fra Guds ord og mer tro på oss selv og vår egen fornuft. Han arbeider natt og dag med alle sine medarbeidere, for han har dårlig tid. Snart er endetiden her og han blir bundet og må oppgi sin virksomhet. Derfor sier Paulus at Guds ord er vår rustning som vi skal ta på oss. Sannheten er vårt stridsbelte vi spenner på oss. Rettferdigheten vi har i Jesus Kristus er vår stridsbrynje som beskytter oss mot alle angrep, våre sko er evangeliet vi skal ut i verden for å nå alle syndere som trenger en frelser, og vi hever vårt skjold som er troen på Jesus Kristus, i frimodighet. Slik forsvarer vi oss mot alle ondskapens piler som vi daglig utsettes for gjennom massemedia og de vi har rundt oss til enhver tid. Vårt hode beskyttes med frelsens hjelm. «*Så er det da ingen fordømmelse for dem som er i Kristus Jesus.*» Rom 8,1 Hvem kan anklage Guds utvalgte. Vi viser alle anklagelser til Kristus, han som har seiret over døden, djevelen og synden for oss. Vi er ikke alene. Vi har Åndens sverd. Den Hellige Ånd er hos oss i Guds ord. Han har omsorg for oss. Han tar seg av oss. Han fører oss trygt gjennom alle farer og gir oss kraft og styrke mot alt ondt. Ta Jesus på ordet! Det lønner seg i tid og i evighet.

Jesus er tilbake i Galilea. Han vokste opp i Nasaret så her er han på hjemmebane. Han kommer hit fra Samaria. Han kommer til hjemtraktene for kanskje å få hvile ut litt og være i stillhet. Det er slik vi skal forstå ordet: «*Han hadde selv vitnet om at en profet ikke blir verdsatt på sitt eget hjemsted.*» Joh 4,44 Underforstått det ville bli en stille og fredelig tid her. Her hører vi om at han bare gjør ett under mens han er her. Disiplene er fraværende når det fortelles her fra Galilea. Men akk, ryktet om han var gått i forvei og en folkemengde ventet på han. Mange hadde vært i Jerusalem ved påsketider samtidig med Jesus og opplevd han der. De vil igjen se og hylle han. Men Jesus vandrer videre til Kana. Her hadde han kjentfolk og venner bl.a. som han var i bryllup hos og gjort underet med vann til vin. Hit kommer så en kongelig embedsmann med sin store nød. Sønnen hans var alvorlig syk. Jesus kan virke litt avvisende i det han svarer: «*Dersom dere ikke ser tegn og under, vil dere ikke tro.*» Men Jesus avviser ikke noen som kommer til han med sin nød. Han vil sette mannen på prøve. Kommer han her for underholdningen sin skyld eller kommer han virkelig med sine bekymringer? Har han en tro som holder i all motgang? Jesus har bare et ønske. Det er at kongens embedsmann skal ta Jesu ord på alvor og tro det. Jesus vil kople troen fra underet og knytte troen til ordet alene. «*Kom, Herre, for gutten min dør!*» sa mannen.» Joh 4,49. Han ville ha med seg Jesus til Kapernaum for at sønnen skulle bli frisk. Det er ingen tvil: Mannen ber ikke om et tegn og under for å tro, nei han går rett på sak; hjelp meg før det er for sent. Dette er en bønn av en troende. Slik skal du også få gå rett på Jesus og begjære alle ting av ham. Det er slik Jesus vil at vi skal komme til han: «*Be, så skal dere få. Let, så skal dere finne. Bank på, så skal det bli lukket opp for dere.*» Matt 7,7. «*Hittil har dere ikke bedt om noe i mitt navn. Be, og dere skal få, for at deres glede kan være fullkommen.*» Joh 16,24. Dette er en kristens rettighet og plikt. Hvorfor skal vi ikke ta Jesus på ordet og benytte oss av denne rettighet? Å komme til Jesus er å ta Jesus på ordet som igjen er et uttrykk for troen. Jesus oppfordrer oss gang på gang om å komme til han: «*Kom til meg, alle som strever og har tungt å bære, og jeg vil gi dere hvile!*» MTT 11,28. Den

som kommer til Jesus med sine bekymringer, synder, dårlig samvittighet, ja alt som plager og gjør en engstelig, gjør det fordi en tar Jesus på ordet som en følge av troen på han.

Men Jesus har en annen plan. *«Gå hjem, sønnen din lever!» sa Jesus til ham.»* Jesus ville ikke gå med han, men likevel ville han hjelpe. Hjelpen var på to plan. Sønnen skulle bli frisk, og mannen skulle bli styrket i troen. En blir bare sterk i troen når en bare har ordet å holde seg til og en gjør slik en blir fortalt. Det gir en sterk tro. Vi vet hva som skjedde. Mannen trodde det ordet Jesus sa til ham, og gikk av sted. Det står så talende: *«Faren skjønte at det var skjedd akkurat da Jesus sa til ham: «Sønnen din lever.» Og han og hele hans hus kom til tro.»* Ja, Jesus gir deg et salig bytte. Urolige og engstelige hjerter, får løfte om evig liv og fred og salighet. Gud oppfordrer oss mange ganger om å komme til han slik vi er. Ja, akkurat slik du er og slik du føler deg: mislykket, fattig, syndig, en som ikke strekker til, en som har sviktet. Han inviterer oss på samme måte til skriftemål og nattverd. Han vil at vi skal få del i hans gaver, til glede og salighet og leve rikt på nåden. Skal du ta Jesus på ordet så må du høre ordet om han og fra han. Det var den kongelige embedsmanns store lykke: *«Da han fikk høre at Jesus var kommet fra Judea til Galilea, gikk han av sted til ham.»* Skriften lærer at det å tro forutsetter at vi har hørt og hører hans røst og hans ord. Når Skriften bruker ordet å høre, så følger formaningen ”hør”, gå dit ordet forkynnes rent og klart. Guds ord er ikke bare et passivt ord, det er et aktivt skaper ord, som skaper troen. Embetsmannen tok Jesus på ordet. Han hørte, trodde og gikk.

”Din sønn lever”. Her er språk og grammatikk viktig. Lever er nå tid. Det står ikke: Kommer til å bli frisk eller vil komme til ikke å dø. Nei, han lever. Det har skjedd. Det du ba meg om, har du allerede fått. Dette viser oss hvor viktig og kraftfullt Ordet er for troen. Det gjør presist hva det sier det skal

gjøre. Jesus omtaler det som allerede har skjedd. Det er derfor viktig å merke seg at dette at vi hører ordet og tror er også selve troens innhold. Det er ikke slik at når jeg hører Jesu evangelium og tror det så kommer jeg til å bli salig, så kommer syndenes mine i fremtiden til å bli tilgitt, når jeg bare får i orden alt mitt kristenliv med troen og det hele. Når Jesus sier til deg: Dine synder er deg forlatt. Da er de deg forlatt i samme stund. Å tro på Jesus innebærer at du dermed har fått del i Guds rettferdighet som gjør deg salig og hellig for Gud allerede her og nå. *«Da vi nå er rettferdiggjort av tro, har vi fred med Gud ved vår Herre Jesus Kristus.» RMR 5,1*

Slik er det også i dåpen. Når et barn døpes i Faderen og Sønnens og Den Hellige Ånds navn, så er det Guds barn i samme stund. Det skal vi aldri tvile på. Så kraftig er Guds ord. Når innstiftelsesordene leses ved nattverdsbordet, da er Jesus til stede i brød og vin i samme stund. Ingen grunn til å tvile på det. Han sier selv: Dette er mitt legeme og blod. *«.. evangeliet, for det er en Guds kraft til frelse for hver den som tror,...» Rom 1,16* Ordet er dynamitt. Så kraftig er Guds ord. Det er et skaper ord. Jesus sier at mitt ord består av ånd og liv. Når vi nå tar Jesu ord på alvor, tar han på ordet, så må vi også være sikre på at Hans ord er sant. Jesus sier om seg selv: Jeg er veien, sannheten og livet. Jesus ber: *Hellige dem i sannheten! Ditt ord er sannhet.*

Amen.